

Człuchów, 2016-03-17

RF.3120.19.2016.JS

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta Człuchowa działając na podstawie art. 14j w zw. z art. 14b, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 roku, poz. 613 z późn. zm.) stwierdza, że stanowisko

przedstawione we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego jest:

prawidłowe w zakresie uznania hali magazynowej jako budowli podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

Dnia 2 lutego 2016 roku wpłynął wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w sprawie opodatkowania hali magazynowej podatkiem od nieruchomości jako budowli.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

planuje postawić halę magazynową wykorzystywaną do czasowego składania produkowanych wyrobów gotowych. Hala magazynowa ma posiadać konstrukcję aluminiową, elementy złączne i płatwie dachowe – stalowe ocynkowane ogniwa, pokryciem dachu będzie podwójna plandeka PCV, pokryciem 4 ścian będzie blacha trapezowa. Hala magazynowa zostanie posadowiona na placu składowym utwardzonym kostką brukową, gotowe elementy montażowe z betonu o wymiarach 50x50x600 włożone będą w podkład bruku, zostaną do nich przykręcone słupy nośne konstrukcji. Hala będzie posiadała bramę wjazdową przesuwaną i drzwi wejściowe ewakuacyjne.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy posadowiona na terenie Spółki hala magazynowa, która nie jest trwale związana z gruntem spełnia definicję budowli w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) i tym samym podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla.

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego.

Opisana hala magazynowa, która nie jest trwale związana z gruntem spełnia definicję budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i tym samym podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Przy czym zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 2 tej ustawy budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290) definiuje w art. 3 pkt 1 obiekt budowlany jako:

- budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- budowlę stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- obiekt małej architektury.

I tak też zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny

i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Z kolei przez tymczasowy obiekt budowlany, zgodnie z normą art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane należy rozumieć:

- obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki,
- obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Kwestia, czy tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane, może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych była przedmiotem merytorycznej oceny Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie powiększonym.

W uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego podjętej w składzie 7 sędziów w dniu 3 lutego 2014 r., sygn. akt II FPS 11/13 przesądzono o tym, iż tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W uchwale wskazano, iż w orzecznictwie występują dwa przeciwstawne nurty w zakresie stosowania przepisów objętych przedmiotowym pytaniem.

Pierwszy z nurtów prezentuje stanowisko, że obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury jest budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a więc do budowli należy zaliczyć także tymczasowe obiekty budowlane (w tym obiekty nietrwale związane z gruntem), o których mowa w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego. Jako reprezentatywny dla tego rodzaju poglądów powołano wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2008 r., sygn. akt II FSK 1083/07.

Druga z linii orzeczniczych opiera swoje stanowisko na uznaniu, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, definiując w art. 2 ust. 1 przedmiot podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, nie rozciąga użytego w niej pojęcia budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej na obiekty tymczasowe, które określa w sposób odrębny Prawo budowlane

w art. 3 pkt 5, a budowla jest obiektem wyróżniającym się spośród innych obiektów budowlanych, trwałym związaniem z gruntem.

W wymienionej wyżej uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego stwierdzono, iż zgodnie z definicją zamieszczoną w art. 3 pkt 5 Prawa budowlanego tymczasowe objekty budowlane stanowią szczególną odmianę obiektów budowlanych, wyróżnioną ze względu na dwa zespoły cech, tj. albo cechą czasowości użytkowania albo cechą trwałego niepołączenia z gruntem. Z kolei z brzmienia przepisu art. 3 pkt 1 lit. a – c Prawa budowlanego wynika, że wyliczenie w nim zawarte ma charakter wyczerpujący, zatem każdy obiekt budowlany możemy zaliczyć wyłącznie do jednej z trzech wymienionych w tym przepisie kategorii. W takim znaczeniu odrębnej kategorii obiektów budowlanych nie tworzą „tymczasowe objekty budowlane”. Te ostatnie są bowiem pewną odmianą wszystkich obiektów budowlanych, wobec czego również w kategoriach budynków, budowli czy obiektów małej architektury mogą mieścić się takie, które spełniają ich cechy i są tymczasowymi obiektami budowlanymi.

Dokonując wykładni wskazanych przepisów prawa materialnego Naczelny Sąd Administracyjny miał na uwadze także wskazaną w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego argumentację prawną wyrażoną w wyroku z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/09.

W w/w wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać:

1. jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno – użytkową,
2. jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej, co – jeżeli omawiane urządzenia nie zostały wskazane *expressis verbis* – wymaga wykazania, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem, z wyłączeniem jednak urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci budowli w rozumieniu Prawa budowlanego, które to objekty budowlane nie dają się zakwalifikować jako budowle w ujęciu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz urządzeń budowlanych związanych z obiektami budowlanymi w postaci obiektów małej architektury, przy zastrzeżeniu, że urządzeniami budowlanymi w rozumieniu Prawa budowlanego nie są instalacje.

Tak więc, zgodnie ze stanowiskiem NSA wyrażonym w uchwale II FPS 11/13 tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą

całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W ocenie organu wymienione orzeczenie pozostaje aktualne mimo zmiany treści przepisu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego.

Przedmiotowa hala namiotowa została wprost wymieniona w ustawie Prawo budowlane – art. 3 pkt 5 ustawy, gdzie wymienione zostały wprost przekrycia namiotowe.

Zatem przedmiotowa hala namiotowa, wg projektu przedłożonego wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, stanowiąca tymczasowy obiekt budowlany związany z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowić będzie przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowla.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje Stronie prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, ul. Zwycięstwa 16 / 17, 80 – 219 Gdańsk, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi na adres: 77 – 300 Człuchów, Al. Wojska Polskiego 1.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 14i §3 Ordynacji podatkowej).

Handwritten signature and official stamp of the Tax Authority in Gdansk.